



## Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 22ας Δεκεμβρίου 2022\*

«Αίτηση αναιρέσεως – Θεσμικό δίκαιο – Μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Απώλεια του δικαιώματος εκλέγεσθαι κατόπιν ποινικής καταδίκης – Ανακοίνωση της χηρείας της έδρας ευρωβουλευτή – Αίτηση αναλήψεως επείγουσας πρωτοβουλίας για την επιβεβαίωση της ασυλίας ευρωβουλευτή – Προσφυγή ακυρώσεως – Απαράδεκτο»

Στην υπόθεση C-115/21 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 25 Φεβρουαρίου 2021,

**Oriol Junqueras i Vies**, κάτοικος Sant Joan de Vilatorrada (Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τους M. Marsal i Ferret και A. Van den Eynde Adroer, abogados,

αναιρεσείων,

όπου ο έτερος διάδικος είναι το:

**Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**, εκπροσωπούμενο από τους N. Görlitz και J.-C. Puffer,

καθού πρωτοδίκως,

υποστηριζόμενο από το:

**Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από τη S. Centeno Huerta,

παρεμβαίνον στη διαδικασία αναιρέσεως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Λυκούργο, πρόεδρο τμήματος, L. S. Rossi, J.-C. Bonichot (εισηγητή), S. Rodin και O. Spineanu-Matei, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

\* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Ιουνίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

### Απόφαση

- 1 Με την αίτησή του αναιρέσεως, ο Oriol Junqueras i Vies ζητεί την αναίρεση της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 15ης Δεκεμβρίου 2020, Junqueras i Vies κατά Κοινοβουλίου (T-24/20, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, EU:T:2020:601), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή του με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της από 13 Ιανουαρίου 2020 δηλώσεως του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Ολομέλεια, με την οποία διαπιστώθηκε η χηρεία της έδρας του αναιρεσειόντος ως ευρωβουλευτή (στο εξής: δήλωση της 13ης Ιανουαρίου 2020), και, αφετέρου, της προβαλλόμενης απορρίψεως από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της αιτήσεως αναλήψεως «επείγουσας πρωτοβουλίας» για την επιβεβαίωση της ασυλίας του αναιρεσειόντος, η οποία υποβλήθηκε στις 20 Δεκεμβρίου 2019 από την ευρωβουλευτή D. Riba i Giner, βάσει του άρθρου 8 του εσωτερικού κανονισμού του Κοινοβουλίου (στο εξής: απόρριψη της από 20 Δεκεμβρίου 2019 αιτήσεως).

### Το νομικό πλαίσιο

#### *Το πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών*

- 2 Το κεφάλαιο III του πρωτοκόλλου (αριθ. 7) περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο προσαρτάται στις Συνθήκες ΕΕ και ΛΕΕ (στο εξής: πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών), σχετικά με τα «[μ]έλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου», περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το άρθρο 9 του πρωτοκόλλου, το οποίο ορίζει τα εξής:

«Κατά τη διάρκεια των συνόδων του [...] Κοινοβουλίου τα μέλη του απολαύουν:

- α) εντός της επικρατείας των κρατών τους, των ασυλιών που αναγνωρίζονται στα μέλη του Κοινοβουλίου της χώρας τους,
- β) εντός της επικρατείας άλλων κρατών μελών, της εξαιρέσεως από κάθε μέτρο κρατήσεως και κάθε δικαστική δίωξη.

Η ασυλία [τούς] καλύπτει επίσης όταν μεταβαίνουν στον τόπο συνεδρίασεως του [...] Κοινοβουλίου ή όταν επιστρέφουν από αυτόν.

Επίκληση της ασυλίας δεν δύναται να γίνει στην περίπτωση αυτοφώρου εγκλήματος και ούτε δύναται να εμποδίσει την άσκηση του δικαιώματος του [...] Κοινοβουλίου να άρει την ασυλία ενός από τα μέλη του.»

## **Η εκλογική πράξη**

- 3 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, της πράξης περί εκλογής των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με άμεση και καθολική ψηφοφορία, η οποία προσαρτάται στην απόφαση 76/787/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 (JO 1976, L 278, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2002/772/ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002 και της 23ης Σεπτεμβρίου 2002 (ΕΕ 2002, L 283, σ. 1) (στο εξής: εκλογική πράξη), ορίζει τα εξής:

«Τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απολαύουν των προνομίων και ασυλιών που ισχύουν γι' αυτά δυνάμει του [πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών].»

- 4 Το άρθρο 7 της εκλογικής πράξης ορίζει τα εξής:

«1. Η ιδιότητα του μέλους του [...] Κοινοβουλίου είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του:

- μέλους της Κυβέρνησης κράτους μέλους,
- μέλους της [Ευρωπαϊκής] Επιτροπής,
- δικαστή, γενικού εισαγγελέα ή γραμματέα του Δικαστηρίου [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] ή του [Γενικού Δικαστηρίου],
- μέλους της εκτελεστικής επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας,
- μέλους του [Ευρωπαϊκού] Ελεγκτικού Συνεδρίου,
- [Ευρωπαίου] Διαμεσολαβητή,
- μέλους της [Ευρωπαϊκής] Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,
- μέλους της Επιτροπής των Περιφερειών,
- μέλους επιτροπών ή οργανισμών που συνεστήθησαν δυνάμει ή κατ' εφαρμογήν των Συνθηκών περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας ενόψει της διαχειρίσεως κοινοτικών ταμείων ή για την άσκηση πάγιων και άμεσων καθηκόντων διοικητικής διαχειρίσεως,
- μέλους του διοικητικού συμβουλίου, της διευθύνουσας επιτροπής ή υπαλλήλου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων,
- εν ενεργεία υπαλλήλου ή μέλους του λοιπού προσωπικού των θεσμικών οργάνων [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] ή των οργάνων ή οργανισμών που συνδέονται με αυτά ή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

2. Από την εκλογή του [...] Κοινοβουλίου του 2004, η ιδιότητα του μέλους του [...] Κοινοβουλίου είναι ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του μέλους εθνικού Κοινοβουλίου.

[...]

3. Επιπλέον, κάθε κράτος μέλος μπορεί να επεκτείνει τα ασυμβίβαστα που ισχύουν σε εθνικό επίπεδο, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 8.

[...]

5 Κατά το άρθρο 8 της εκλογικής πράξης:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας πράξης, η εκλογική διαδικασία διέπεται, σε κάθε κράτος μέλος, από τις εθνικές διατάξεις.

Οι εθνικές αυτές διατάξεις, που ενδεχομένως λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες των κρατών μελών, δεν πρέπει συνολικά να θίγουν την αναλογικότητα του εκλογικού συστήματος.»

6 Το άρθρο 12 της εκλογικής πράξης έχει ως εξής:

«Το [...] Κοινοβούλιο προβαίνει στον έλεγχο της εντολής των μελών του Κοινοβουλίου. Προς τούτο, λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα που ανακοινώνονται επισήμως από τα κράτη μέλη και αποφαινεται επί των τυχόν αμφισβητήσεων που εγείρονται βάσει των διατάξεων της παρούσας πράξης, εξαιρουμένων των εθνικών διατάξεων στις οποίες παραπέμπει η πράξη αυτή.»

7 Κατά το άρθρο 13 της ίδιας πράξης:

«1. Μια βουλευτική έδρα χηρεύει όταν η θητεία μέλους του [...] Κοινοβουλίου λήξει λόγω παραίτησης ή θανάτου του ή έκπτωσης από το αξίωμά του.

2. Με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων της παρούσας πράξης, κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τις κατάλληλες διαδικασίες πλήρωσης τυχόν χηρευούσας έδρας για το υπόλοιπο της πενταετούς περιόδου που αναφέρεται στο άρθρο 5.

3. Όταν η νομοθεσία κράτους μέλους προβλέπει ρητώς την έκπτωση μέλους του [...] Κοινοβουλίου από το αξίωμά του, η θητεία του λήγει κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτής της νομοθεσίας. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές ενημερώνουν σχετικά το [...] Κοινοβούλιο.

4. Όταν μία έδρα χηρεύσει λόγω παραίτησης ή θανάτου, ο Πρόεδρος του [...] Κοινοβουλίου ενημερώνει σχετικώς, χωρίς χρονοτριβή, τις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους.»

### **Ο εσωτερικός κανονισμός**

8 Υπό τον τίτλο «Έλεγχος της εντολής», το άρθρο 3 του εσωτερικού κανονισμού του Κοινοβουλίου (στο εξής: εσωτερικός κανονισμός) ορίζει τα εξής:

«1. Μετά τις γενικές εκλογές του [...] Κοινοβουλίου, ο Πρόεδρος καλεί τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να ανακοινώσουν στο Κοινοβούλιο χωρίς καθυστέρηση τα ονόματα των εκλεγέντων βουλευτών, προκειμένου όλοι οι βουλευτές να είναι σε θέση να καταλάβουν τις έδρες τους στο Κοινοβούλιο με την έναρξη της πρώτης συνεδρίασης μετά τις εκλογές.

[...]

3. Το Κοινοβούλιο προβαίνει αμέσως, με βάση την έκθεση της αρμόδιας επιτροπής του, στον έλεγχο της εντολής και αποφασίζει για το κύρος της εντολής εκάστου των νεοεκλεγέντων βουλευτών του, καθώς και επί των ενδεχομένων αμφισβητήσεων, οι οποίες προβάλλονται βάσει των διατάξεων της [εκλογικής πράξης], πλην των αμφισβητήσεων που, σύμφωνα με την [π]ράξη αυτή, εμπίπτουν αποκλειστικά στις εθνικές διατάξεις στις οποίες παραπέμπει η εν λόγω [π]ράξη.

[...]

6. Η αρμόδια επιτροπή μεριμνά ώστε κάθε πληροφορία που θα μπορούσε να επηρεάσει την εκλογιμότητα βουλευτή ή την εκλογιμότητα ή τη σειρά κατάταξης των αντικαταστατών να γνωστοποιείται αμέσως στο Κοινοβούλιο από τις αρχές των κρατών μελών ή της Ένωσης, σημειώνοντας, σε περίπτωση διορισμού, την ημερομηνία έναρξης ισχύος του.

Στην περίπτωση κατά την οποία οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών κινούν κατά βουλευτή διαδικασία που μπορεί να οδηγήσει στην κήρυξη της έκπτωσής του, ο Πρόεδρος [του Κοινοβουλίου] ζητεί από τις εθνικές αρχές να τον ενημερώνουν τακτικά για την πορεία της διαδικασίας. Παραπέμπει το ζήτημα στην αρμόδια επιτροπή, ύστερα από πρόταση της οποίας το Κοινοβούλιο μπορεί να αποφανθεί.»

9 Κατά το άρθρο 4, παράγραφοι 2, 4 και 7, του εσωτερικού κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Διάρκεια της εντολής»:

«2. [...]

Εάν η αρμόδια επιτροπή κρίνει ότι η παραίτηση είναι σύμφωνη με την [εκλογική πράξη], κηρύσσεται η χηρεία της έδρας από την ημερομηνία που αναφέρεται από τον παραιτούμενο βουλευτή στο επίσημο πρακτικό παραίτησης, ο δε Πρόεδρος ενημερώνει σχετικά το Κοινοβούλιο.

Εάν η αρμόδια επιτροπή κρίνει ότι η παραίτηση δεν είναι σύμφωνη με την [εκλογική πράξη] προτείνει στο Κοινοβούλιο να μην κηρύξει τη χηρεία της έδρας.

[...]

4. Εφόσον οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ή της Ένωσης ή ο ενδιαφερόμενος βουλευτής γνωστοποιήσουν στον Πρόεδρο διορισμό ή εκλογή σε θέση ασυμβίβαστη με τη θέση του βουλευτή του [...] Κοινοβουλίου, κατά το άρθρο 7 παράγραφος 1 ή 2, της [εκλογικής πράξης], ο Πρόεδρος ενημερώνει σχετικά το Κοινοβούλιο, το οποίο διαπιστώνει τη χηρεία της έδρας από την ημέρα έναρξης του ασυμβίβαστου.

Όταν οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους κοινοποιούν στον Πρόεδρο τη λήξη της εντολής βουλευτή του [...] Κοινοβουλίου ως αποτέλεσμα είτε πρόσθετου ασυμβίβαστου κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 3 της [εκλογικής πράξης], είτε στέρησης της εντολής κατά την έννοια του άρθρου 13 παράγραφος 3 της εν λόγω [π]ράξης, ο Πρόεδρος ενημερώνει το Κοινοβούλιο ότι η εντολή του εν λόγω βουλευτή έληξε κατά την ημερομηνία που ανακοίνωσαν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους. Όταν δεν ανακοινώνεται ημερομηνία, ως ημερομηνία λήξης της εντολής λογίζεται η ημερομηνία της κοινοποίησης από το κράτος μέλος.

[...]

7. Στην περίπτωση που η αποδοχή της εντολής ή η ακύρωσή της φαίνονται πλημμελείς, είτε λόγω συγκεκριμένης ανακρίβειας είτε λόγω έλλειψης συναίνεσης, το Κοινοβούλιο μπορεί να χαρακτηρίσει άκυρη την υπό εξέταση εντολή ή να αρνηθεί να διαπιστώσει τη χηρεία της έδρας.»

- 10 Το άρθρο 5 του εσωτερικού κανονισμού, το οποίο επιγράφεται «Προνόμια και ασυλίες», προβλέπει τα εξής:

«1. Οι βουλευτές απολαύουν των προνομίων και ασυλιών που ορίζονται στο [πρωτόκολλο περί των προνομίων και ασυλιών].

2. Το Κοινοβούλιο, κατά την άσκηση των εξουσιών του σχετικά με τα προνόμια και τις ασυλίες, ενεργεί με σκοπό τη διατήρηση της ακεραιότητάς του ως δημοκρατικής νομοθετικής συνέλευσης και τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας των βουλευτών του κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Η βουλευτική ασυλία δεν αποτελεί προσωπικό προνόμιο των βουλευτών, αλλά εγγύηση της ανεξαρτησίας του Κοινοβουλίου στο σύνολό του και των βουλευτών του.

[...]

- 11 Το άρθρο 7 του εσωτερικού κανονισμού, με τίτλο «Υπεράσπιση των προνομίων και ασυλιών», ορίζει τα εξής:

«1. Στις περιπτώσεις που εικάζεται ότι τα προνόμια και οι ασυλίες βουλευτή ή πρώην βουλευτή έχουν παραβιασθεί ή πρόκειται να παραβιασθούν από τις αρχές κράτους μέλους, δύναται να υποβληθεί αίτημα προκειμένου το Κοινοβούλιο να αποφανθεί εάν σημειώθηκε ή ενδέχεται να σημειωθεί παραβίαση των εν λόγω προνομίων και ασυλιών, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1.

2. Ειδικότερα, δύναται να υποβληθεί τέτοιο αίτημα για την υπεράσπιση προνομίων και ασυλιών εάν κριθεί ότι οι περιστάσεις θα συνιστούσαν διοικητικό ή άλλο περιορισμό επιβαλλόμενο στην ελεύθερη μετακίνηση βουλευτών που μεταβαίνουν στον τόπο συνεδρίασης του Κοινοβουλίου ή επιστρέφουν από αυτόν ή στην έκφραση γνώμης ή ψήφου δοθείσης κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή ότι θα ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 9 του [πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών].

[...]

5. Στις περιπτώσεις που έχει ληφθεί απόφαση για τη μη υπεράσπιση των προνομίων και ασυλιών βουλευτή, ο βουλευτής δύναται κατ' εξαίρεση να υποβάλει αίτημα για την επανεξέταση της απόφασης υποβάλλοντας νέα στοιχεία σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 του Κανονισμού. Το αίτημα επανεξέτασης δεν είναι παραδεκτό εάν έχει ασκηθεί προσφυγή κατά της απόφασης βάσει του άρθρου 263 [ΣΛΕΕ] ή εάν ο Πρόεδρος [του Κοινοβουλίου] κρίνει ότι τα υποβληθέντα νέα στοιχεία δεν είναι επαρκώς τεκμηριωμένα ώστε να δικαιολογείται η επανεξέταση.»

- 12 Το άρθρο 8 του εσωτερικού κανονισμού, με τίτλο «Επείγουσα δράση του Προέδρου για την επιβεβαίωση της ασυλίας», έχει ως εξής:

«1. Σε επείγουσες περιπτώσεις, αν βουλευτής συνελήφθη ή η ελευθερία κινήσεων του περιορίστηκε κατά τρόπο που φαίνεται να παραβιάζει τα προνόμια και τις ασυλίες του, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου, ύστερα από διαβούλευση με τον πρόεδρο και τον εισηγητή της αρμόδιας επιτροπής, μπορεί να αναλάβει πρωτοβουλία με σκοπό την επιβεβαίωση των προνομίων και ασυλιών του συγκεκριμένου βουλευτή. Ο Πρόεδρος [του Κοινοβουλίου] γνωστοποιεί την πρωτοβουλία του στην επιτροπή και ενημερώνει το Κοινοβούλιο.

[...]

- 13 Το άρθρο 9 του εσωτερικού κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διαδικασίες σχετικά με την ασυλία», ορίζει τα εξής:

«1. Κάθε αίτημα το οποίο απευθύνεται στον Πρόεδρο [του Κοινοβουλίου] από αρμόδια αρχή κράτους μέλους με σκοπό την άρση της ασυλίας ενός βουλευτή, ή από βουλευτή ή πρώην βουλευτή με σκοπό την προάσπιση των προνομίων και της ασυλίας, ανακοινώνεται στην Ολομέλεια και παραπέμπεται στην αρμόδια επιτροπή.

2. Με τη σύμφωνη γνώμη του ενδιαφερόμενου βουλευτή ή πρώην βουλευτή, το αίτημα μπορεί να υποβάλλεται από άλλο βουλευτή, στον οποίο μπορεί να επιτραπεί να εκπροσωπεί τον ενδιαφερόμενο βουλευτή ή πρώην βουλευτή σε όλα τα στάδια της διαδικασίας.

[...]

3. Η επιτροπή εξετάζει χωρίς καθυστέρηση, αλλά λαμβάνοντας υπόψη τη σχετική περιπλοκότητά τους, τα αιτήματα για άρση της ασυλίας ή τα αιτήματα για προάσπιση των προνομίων και της ασυλίας.

4. Η επιτροπή καταρτίζει πρόταση αιτιολογημένης απόφασης που περιορίζεται σε σύσταση για την έγκριση ή την απόρριψη του αιτήματος άρσης της ασυλίας ή προάσπισης των προνομίων και της ασυλίας. Τροπολογίες δεν γίνονται δεκτές. Σε περίπτωση απόρριψης μιας πρότασης, θεωρείται εγκριθείσα η αντίθετη απόφαση.

5. Η επιτροπή μπορεί να ζητήσει από την ενδιαφερόμενη αρχή να της παράσχει οποιαδήποτε πληροφορία ή επεξήγηση θεωρεί αναγκαία προκειμένου να σχηματίσει γνώμη για το εάν η ασυλία πρέπει να αρθεί ή να προασπισθεί.

6. Ο ενδιαφερόμενος βουλευτής πρέπει να έχει την ευκαιρία να εκφράσει την άποψή του και μπορεί να προσκομίσει οποιαδήποτε έγγραφα ή άλλα γραπτά στοιχεία θεωρεί χρήσιμα.

[...]

Ο πρόεδρος της επιτροπής καλεί τον βουλευτή σε ακρόαση, προσδιορίζοντας την ημερομηνία και την ώρα αυτής. Ο ενδιαφερόμενος βουλευτής δύναται να παραιτηθεί του δικαιώματος ακρόασης.

[...]

7. Όταν το αίτημα ζητεί την άρση ή την υπεράσπιση της ασυλίας για διάφορους λόγους, ο κάθε ένας από αυτούς μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ξεχωριστής απόφασης. Η έκθεση της επιτροπής μπορεί, κατ' εξαίρεση, να προτείνει την άρση ή την υπεράσπιση της ασυλίας μόνο για τις ποινικές διώξεις ενώ, μέχρις ότου εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση, ο βουλευτής έχει ασυλία από κάθε μορφή σύλληψης ή κράτησης ή οποιοδήποτε άλλο μέτρο τον παρεμποδίζει στην άσκηση των καθηκόντων που προβλέπει η εντολή του.

8. Η επιτροπή μπορεί να διατυπώσει αιτιολογημένη γνώμη σχετικά με την αρμοδιότητα της εν λόγω αρχής και σχετικά με το παραδεκτό του αιτήματος, αλλά δεν αποφαινεται σε καμία περίπτωση για την ενοχή ή μη βουλευτών ούτε για το σκόπιμο ή μη της ποινικής δίωξης για την έκφραση γνώμης ή τις πράξεις που τους καταλογίζονται, ακόμη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η εξέταση του αιτήματος παρέχει στην επιτροπή εμπεριστατωμένες πληροφορίες για την υπόθεση.

9. Η πρόταση απόφασης της επιτροπής εγγράφεται αυτοδικαίως στην ημερήσια διάταξη της πρώτης συνεδρίασης μετά την κατάθεσή της. Δεν επιτρέπεται να κατατεθεί οποιαδήποτε τροπολογία στην πρόταση αυτή.

[...]

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 173 [του εσωτερικού κανονισμού], ο βουλευτής του οποίου τα προνόμια ή τις ασυλίες αφορά η υπόθεση δεν μπορεί να λάβει μέρος στη συζήτηση.

Η πρόταση ή οι προτάσεις απόφασης που περιέχονται στην έκθεση τίθενται σε ψηφοφορία κατά τη διάρκεια της πρώτης ώρας των ψηφοφοριών μετά τη συζήτηση.

Μετά από εξέταση του ζητήματος από το Κοινοβούλιο, διεξάγεται ξεχωριστή ψηφοφορία επί καθεμιάς από τις προτάσεις που περιλαμβάνει η έκθεση. Σε περίπτωση απόρριψης μιας πρότασης, θεωρείται εγκριθείσα η αντίθετη απόφαση.

10. Ο Πρόεδρος [του Κοινοβουλίου] ανακοινώνει αμέσως την απόφαση του Κοινοβουλίου στον ενδιαφερόμενο βουλευτή και την αρμόδια αρχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, ζητώντας να ενημερώνεται προσωπικώς σχετικά με οιοσδήποτε εξελίξεις και οιοσδήποτε σχετικές δικαστικές αποφάσεις στο πλαίσιο της σχετικής διαδικασίας. Μόλις ο Πρόεδρος [του Κοινοβουλίου] λάβει τις πληροφορίες αυτές, τις κοινοποιεί στο Κοινοβούλιο με τον τρόπο που θεωρεί προσφορότερο, εν ανάγκη ύστερα από διαβούλευση με την αρμόδια επιτροπή.

11. Η επιτροπή εξετάζει αυτά τα ζητήματα και χειρίζεται τα όποια έγγραφα λάβει με τη μεγαλύτερη δυνατή εμπιστευτικότητα. Η επιτροπή εξετάζει πάντα κεκλεισμένων των θυρών τις αιτήσεις που υπόκεινται στις διαδικασίες τις σχετικές με την ασυλία.

12. Το Κοινοβούλιο εξετάζει μόνο αιτήματα για την άρση της ασυλίας βουλευτή τα οποία του έχουν διαβιβαστεί από τις δικαστικές αρχές ή από τις Μόνιμες Αντιπροσωπείες των κρατών μελών.

[...]

14. Οποιοδήποτε αίτημα εκ μέρους αρμόδιας αρχής για παροχή πληροφοριών ως προς το πεδίο εφαρμογής των προνομίων ή ασυλιών των βουλευτών διεκπεραιώνεται σύμφωνα με τους ανωτέρω κανόνες.»

### **Το ιστορικό της διαφοράς**

- 14 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 15 έως 31 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης και μπορεί να συνοψισθεί ως ακολούθως.
- 15 Ο Ο. Junqueras Vies ήταν αντιπρόεδρος της Gobierno autonómico de Cataluña (Κυβέρνησης της Αυτόνομης Κοινότητας της Καταλονίας, Ισπανία) κατά τον χρόνο έκδοσης του Ley 19/2017 del Parlamento de Cataluña, reguladora del referéndum de autodeterminación (νόμου 19/2017 του Κοινοβουλίου της Καταλονίας, για τη ρύθμιση του δημοψηφίσματος περί αυτοδιαθέσεως), της 6ης Σεπτεμβρίου 2017 (DOGC αριθ. 7449A της 6ης Σεπτεμβρίου 2017, σ. 1), και του Ley 20/2017 del Parlamento de Cataluña, de transitoriedad jurídica y fundacional de la República (νόμου 20/2017 του Κοινοβουλίου της Καταλονίας, περί νομικής μεταβάσεως και ιδρυτικού της



Δημοκρατίας), της 8ης Σεπτεμβρίου 2017 (DOGC αριθ. 7451A της 8ης Σεπτεμβρίου 2017, σ. 1), καθώς και κατά τον χρόνο διεξαγωγής, την 1η Οκτωβρίου 2017, του δημοψηφίσματος περί αυτοδιαθέσεως που προέβλεπε ο πρώτος από τους δύο αυτούς νόμους, η ισχύς των διατάξεων του οποίου είχε εν τω μεταξύ ανασταλεί με απόφαση του Tribunal Constitucional (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Ισπανία).

- 16 Κατόπιν της εκδόσεως των εν λόγω νόμων και της διεξαγωγής του δημοψηφίσματος, η Ministerio fiscal (εισαγγελική αρχή, Ισπανία), ο Abogado del Estado (νομικός σύμβουλος του κράτους, Ισπανία) και το Partido político VOX (πολιτικό κόμμα VOX) κίνησαν ποινική διαδικασία κατά διαφόρων προσώπων, μεταξύ των οποίων και ο Ο. Junqueras Vies, θεωρώντας ότι τα πρόσωπα αυτά είχαν συμμετάσχει σε αποσχιστική διαδικασία και είχαν διαπράξει τα ποινικά αδικήματα της «εξέγερσης» ή «στάσης», της «απειθείας» και της «απιστίας στην υπηρεσία».
- 17 Κατά το στάδιο της ανακρίσεως, ο Ο. Junqueras Vies τέθηκε υπό προσωρινή κράτηση δυνάμει αποφάσεως εκδοθείσας στις 2 Νοεμβρίου 2017 βάσει του άρθρου 503 του Ley de Enjuiciamiento Criminal (κώδικα ποινικής δικονομίας).
- 18 Κατά το στάδιο της ακροαματικής διαδικασίας της εν λόγω ποινικής δίκης, ο αναιρεσείων έθεσε υποψηφιότητα στις εκλογές για την ανάδειξη των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 26ης Μαΐου 2019 και εξελέγη ευρωβουλευτής, όπως προκύπτει από την απόφαση της 13ης Ιουνίου 2019 της Junta Electoral Central (Κεντρικής Εκλογικής Επιτροπής) περί «Ανακηρύξεως της εκλογής των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις εκλογές της 26ης Μαΐου 2019» (ΒΟΕ αριθ. 142 της 14ης Ιουνίου 2019, σ. 62477), η οποία ελήφθη σύμφωνα με το άρθρο 224, παράγραφος 1, του Ley orgánica 5/1985, de Régimen Electoral General (οργανικού νόμου 5/1985, περί γενικού εκλογικού καθεστώτος), της 19ης Ιουνίου 1985 (ΒΟΕ αριθ. 147 της 20ής Ιουνίου 1985, σ. 19110, στο εξής: ισπανικός εκλογικός νόμος). Με την απόφαση αυτή, η Κεντρική Εκλογική Επιτροπή προέβη περαιτέρω στην απονομή στους εκλεγέντες, περιλαμβανομένου του αναιρεσειόντος, των εδρών τις οποίες διαθέτει το Βασίλειο της Ισπανίας στο Κοινοβούλιο.
- 19 Με διάταξη της 14ης Ιουνίου 2019, το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο, Ισπανία) απέρριψε το αίτημα του αναιρεσειόντος να του χορηγηθεί έκτακτη άδεια εξόδου από τη φυλακή, υπό αστυνομική επιτήρηση, προκειμένου να παραστεί ενώπιον της Κεντρικής Εκλογικής Επιτροπής για να δώσει τον όρκο ή την υπόσχεση υπακοής στο Ισπανικό Σύνταγμα όπως απαιτεί το άρθρο 224, παράγραφος 2, του ισπανικού εκλογικού νόμου.
- 20 Στις 20 Ιουνίου 2019 η Κεντρική Εκλογική Επιτροπή εξέδωσε απόφαση με την οποία διαπίστωσε ότι ο αναιρεσειών δεν είχε δώσει τον εν λόγω όρκο ή υπόσχεση, κατ' εφαρμογήν δε του άρθρου 224, παράγραφος 2, του ισπανικού εκλογικού νόμου κήρυξε κενή την απονεμηθείσα στον αναιρεσειόντα έδρα στο Κοινοβούλιο και ανέστειλε όλα τα προνόμια των οποίων αυτός θα τύγχανε λόγω του αξιώματός του.
- 21 Ο αναιρεσειών άσκησε ενώπιον του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου) προσφυγή κατά της διατάξεως που μνημονεύεται στη σκέψη 19 της παρούσας αποφάσεως, επικαλούμενος τις ασυλίες του άρθρου 9 του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών.
- 22 Την 1η Ιουλίου 2019 το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία επί της προσφυγής αυτής και να υποβάλει στο Δικαστήριο προδικαστικά ερωτήματα στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115).

- 23 Στις 2 Ιουλίου 2019 ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου κήρυξε, απουσία του O. Junqueras i Vies, την έναρξη της πρώτης συνόδου της κοινοβουλευτικής περιόδου κατόπιν των διεξαχθεισών στις 26 Μαΐου 2019 εκλογών του Κοινοβουλίου.
- 24 Στις 4 Ιουλίου 2019 η ευρωβουλευτής D. Riba i Giner ζήτησε εξ ονόματος του O. Junqueras i Vies από τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου να λάβει επείγοντως μέτρα βάσει του άρθρου 8 του εσωτερικού κανονισμού, προκειμένου να επιβεβαιωθεί η βουλευτική ασυλία του αναιρεσιόντος.
- 25 Στις 22 Αυγούστου 2019 ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου απέρριψε την αίτηση αυτή.
- 26 Με απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2019, το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο) καταδίκασε τον O. Junqueras i Vies, αφενός, σε κάθειρξη δεκατριών ετών και, αφετέρου, σε ολική στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων επί δεκατρία έτη, συνεπαγόμενη την οριστική απώλεια όλων των δημόσιων θέσεων και αξιωμάτων του, των αιρετών συμπεριλαμβανομένων, καθώς και τη στέρηση της δυνατότητας να αναδειχθεί εκ νέου σε τέτοιες θέσεις και αξιώματα.
- 27 Με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), το Δικαστήριο έδωσε απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα στα οποία αναφέρεται η σκέψη 22 της παρούσας αποφάσεως. Έκρινε δε ότι πρόσωπο του οποίου η εκλογή στο Κοινοβούλιο ανακηρύχθηκε επισήμως ενώ το πρόσωπο αυτό υπέκειτο σε μέτρο προσωρινής κράτησης στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας για σοβαρά ποινικά αδικήματα, αλλά στο οποίο δεν επιτράπη να εκπληρώσει ορισμένες απαιτήσεις που προβλέπονται από το εσωτερικό δίκαιο κατόπιν της ως άνω ανακηρύξεως, καθώς και να μεταβεί στο Κοινοβούλιο προκειμένου να συμμετάσχει στην πρώτη σύνοδό του, πρέπει να θεωρηθεί ότι απολαύει ασυλίας δυνάμει του άρθρου 9, δεύτερο εδάφιο, του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών. Το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι η εν λόγω ασυλία συνεπάγεται την άρση του μέτρου προσωρινής κράτησης που έχει επιβληθεί στον ενδιαφερόμενο, προκειμένου να δοθεί σε αυτόν η δυνατότητα να μεταβεί στο Κοινοβούλιο και να εκπληρώσει εκεί τις απαιτούμενες από το δίκαιο της Ένωσης διατυπώσεις. Τέλος, το Δικαστήριο έκρινε ότι, εάν το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο εκτιμούσε ότι το μέτρο αυτό έπρεπε να διατηρηθεί μετά την απόκτηση από τον ενδιαφερόμενο της ιδιότητας του μέλους του Κοινοβουλίου, όφειλε να ζητήσει το συντομότερο δυνατόν από το Κοινοβούλιο την άρση της ασυλίας επί τη βάση του άρθρου 9, τρίτο εδάφιο, του πρωτοκόλλου αυτού.
- 28 Στις 20 Δεκεμβρίου 2019 η ευρωβουλευτής D. Riba i Giner υπέβαλε εξ ονόματος του αναιρεσιόντος νέα αίτηση προς τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου, ζητώντας τη λήψη επείγοντων μέτρων βάσει του άρθρου 8 του εσωτερικού κανονισμού, προκειμένου να επιβεβαιωθεί η ασυλία του αναιρεσιόντος (στο εξής: από 20 Δεκεμβρίου 2019 αίτηση).
- 29 Με απόφαση της 3ης Ιανουαρίου 2020, η Κεντρική Εκλογική Επιτροπή έκρινε ότι ο αναιρεσιών δεν ήταν εκλόγιμος λόγω της καταδίκης του σε στερητική της ελευθερίας ποινή βάσει της αποφάσεως της 14ης Οκτωβρίου 2019 η οποία μνημονεύεται στη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως. Ο αναιρεσιών άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως της Κεντρικής Εκλογικής Επιτροπής ενώπιον του Tribunal Supremo (Ανωτάτου Δικαστηρίου), ζητώντας την αναστολή της εκτελέσεώς της.
- 30 Με διάταξη της 9ης Ιανουαρίου 2020, το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο) απεφάνθη επί των συνεπειών της αποφάσεως της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), ως προς την ποινική διαδικασία που αφορούσε τον αναιρεσιόντα. Έκρινε ότι δεν συνέτρεχε λόγος να υποβληθεί στο Κοινοβούλιο αίτημα άρσεως της βουλευτικής ασυλίας του αναιρεσιόντος, με την αιτιολογία, μεταξύ άλλων, ότι, όταν ανακηρύχθηκε η εκλογή του

τελευταίου, είχε ολοκληρωθεί η ποινική διαδικασία που τον αφορούσε και η υπόθεση βρισκόταν στο στάδιο της διασκέψεως. Κατά το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο), αφού ο αναιρεσείων είχε αποκτήσει την ιδιότητα του ευρωβουλευτή σε χρόνο κατά τον οποίο η εις βάρος του ποινική διαδικασία βρισκόταν ήδη στο στάδιο της εκδόσεως δικαστικής αποφάσεως, δεν μπορούσε να επικαλεστεί ασυλία προκειμένου να εμποδίσει τη συνέχιση της διαδικασίας αυτής. Με το διατακτικό της εν λόγω διατάξεως, το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο) έκρινε, μεταξύ άλλων, ότι δεν συνέτρεχε λόγος να επιτραπεί η μετάβαση του αναιρεσείοντος στην έδρα του Κοινοβουλίου και η αποφυλάκισή του ούτε να κηρυχθεί άκυρη η απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2019 και να υποβληθεί αίτημα άρσεως της ασυλίας στο Κοινοβούλιο. Επίσης, αποφάσισε να κοινοποιήσει την εν λόγω διάταξη στην Κεντρική Εκλογική Επιτροπή και στο Κοινοβούλιο. Την ίδια ημέρα, το εν λόγω δικαστήριο αποφάσισε, επιπλέον, να εξετάσει την αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Κεντρικής Εκλογικής Επιτροπής της 3ης Ιανουαρίου 2020 κατά την τακτική διαδικασία και απέρριψε τις αιτήσεις λήψεως κατεπειγόντων μέτρων που είχε υποβάλει ο αναιρεσείων.

- 31 Στις 10 και στις 13 Ιανουαρίου 2020 η ευρωβουλευτής D. Riba i Giner συμπλήρωσε την από 20 Δεκεμβρίου 2019 αίτηση που είχε υποβάλει εξ ονόματος του O. Junqueras i Vies, ζητώντας, μεταξύ άλλων, από τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου να αρνηθεί να κηρύξει τη χηρεία της έδρας του αναιρεσείοντος και προσκομίζοντας συμπληρωματικά έγγραφα.
- 32 Με δήλωση της 13ης Ιανουαρίου 2020, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου ανακοίνωσε κατά τη συνεδρίαση της Ολομέλειας ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο έλαβε υπόψη, πρώτον, κατόπιν της αποφάσεως της 19ης Δεκεμβρίου 2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115), την εκλογή του αναιρεσείοντος στο Κοινοβούλιο με ισχύ από τις 2 Ιουλίου 2019 και, δεύτερον, κατόπιν της αποφάσεως της Κεντρικής Εκλογικής Επιτροπής της 3ης Ιανουαρίου 2020 και της διατάξεως της 9ης Ιανουαρίου 2020 του Tribunal Supremo (Ανώτατου Δικαστηρίου), τη χηρεία της έδρας του αναιρεσείοντος από τις 3 Ιανουαρίου 2020.

### **Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη**

- 33 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Ιανουαρίου 2020, ο O. Junqueras i Vies ζήτησε την ακύρωση, αφενός, της δηλώσεως της 13ης Ιανουαρίου 2020 και, αφετέρου, της απορρίψεως της από 20 Δεκεμβρίου 2019 αιτήσεως.
- 34 Με χωριστό δικόγραφο της ίδιας ημέρας, ο αναιρεσείων υπέβαλε μαζί με την ως άνω προσφυγή ακυρώσεως αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, με την οποία ζήτησε να ανασταλεί η εκτέλεση της δηλώσεως της 13ης Ιανουαρίου 2020 και της απορρίψεως της από 20 Δεκεμβρίου 2019 αιτήσεως, να υποχρεωθεί ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία και την αποτελεσματικότητα των προνομίων και ασυλιών του αναιρεσείοντος και για την προστασία των θεμελιωδών του δικαιωμάτων να ασκεί πλήρως τα καθήκοντά του ως μέλος του Κοινοβουλίου και, τέλος, να υποχρεωθεί το Βασίλειο της Ισπανίας να τον ελευθερώσει αμέσως, προκειμένου να μπορέσει να ασκήσει τα καθήκοντά του ως μέλος του Κοινοβουλίου.
- 35 Με διάταξη της 3ης Μαρτίου 2020, Junqueras i Vies κατά Κοινοβουλίου (T-24/20 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:78), ο Αντιπρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων με την αιτιολογία ότι δεν πληρούνταν η προϋπόθεση περί *fumus boni juris*.

- 36 Με διάταξη της 8ης Οκτωβρίου 2020, Junqueras i Vies κατά Κοινοβουλίου [C-201/20 P(R), μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:818], η Αντιπρόεδρος του Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως που άσκησε ο ανααιρεσείων κατά της ως άνω διατάξεως της 3ης Μαρτίου 2020.
- 37 Στις 15 Δεκεμβρίου 2020 το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη, με την οποία δέχθηκε τις ενστάσεις απαραδέκτου που προέβαλε ως άμυνά του το Κοινοβούλιο και, ως εκ τούτου, απέρριψε τα αιτήματα του Ο. Junqueras i Vies περί ακυρώσεως της δηλώσεως της 13ης Ιανουαρίου 2020 και της απορρίψεως της από 20 Δεκεμβρίου 2019 αιτήσεως ως στρεφόμενα κατά πράξεων που δεν μπορούν να προσβληθούν με προσφυγή ακυρώσεως βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.
- 38 Ειδικότερα, όσον αφορά το αίτημα ακυρώσεως της δηλώσεως της 13ης Ιανουαρίου 2020, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι αυτό στρεφόταν κατά πράξεως αμιγώς ενημερωτικού χαρακτήρα η οποία δεν είχε έννομες συνέπειες επί της καταστάσεως του Ο. Junqueras i Vies, διότι απλώς έλαβε υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 3, της εκλογικής πράξης, την έκπτωση του ενδιαφερομένου από το βουλευτικό του αξίωμα, η οποία επήλθε αποκλειστικά βάσει του εθνικού δικαίου κατόπιν της ποινικής καταδίκης του ιδίου.
- 39 Όσον αφορά το αίτημα περί ακυρώσεως της απορρίψεως της από 20 Δεκεμβρίου 2019 αιτήσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, ελλείψει ρητής απορριπτικής αποφάσεως, το αίτημα αυτό στρεφόταν κατά ανύπαρκτης πράξεως. Επικουρικώς και εν πάση περιπτώσει, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, εφόσον η δυνατότητα αναλήψεως επείγουσας πρωτοβουλίας προς επιβεβαίωση της ασυλίας ευρωβουλευτή, όπως προβλέπεται από το άρθρο 8 του εσωτερικού κανονισμού, εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια του Προέδρου του Κοινοβουλίου, η οποία αποκλείει το δικαίωμα να απαιτηθεί από τον Πρόεδρο να αναλάβει τέτοια πρωτοβουλία, η απόρριψη μιας τέτοιας αιτήσεως δεν μπορούσε να θεωρηθεί πράξη δεκτική προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.

### **Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων**

- 40 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2021, επιτράπη στο Βασίλειο της Ισπανίας να παρέμβει υπέρ του Κοινοβουλίου.
- 41 Με διάταξη της 28ης Σεπτεμβρίου 2021, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση παρεμβάσεως των Carles Puigdemont i Casamajó και Antoni Comín i Oliveres υπέρ του Ο. Junqueras i Vies.
- 42 Με την αίτησή του αναίρεσεως, ο Ο. Junqueras i Vies ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη,
  - να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,
  - να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λόγων ακυρώσεως επί των οποίων δεν έχει ακόμη αποφανθεί και
  - να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας επί της ενστάσεως απαραδέκτου στην υπόθεση T-24/20 και της ανααιρετικής διαδικασίας.

- 43 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει στο σύνολό της την αίτηση αναιρέσεως ως αβάσιμη και
  - να καταδικάσει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.

### **Επί της αιτήσεως αναιρέσεως**

- 44 Ο Ο. Junqueras i Vies προβάλλει τέσσερις λόγους προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως. Με τον πρώτο, τον δεύτερο και τον τρίτο λόγο αναιρέσεως βάλλει κατά του σκεπτικού βάσει του οποίου το Γενικό Δικαστήριο έκρινε απαράδεκτο το αίτημά του περί ακυρώσεως της δηλώσεως της 13ης Ιανουαρίου 2020. Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, βάλλει κατά του σκεπτικού βάσει του οποίου το Γενικό Δικαστήριο έκρινε απαράδεκτο το αίτημά του περί ακυρώσεως της απορρίψεως της από 20 Δεκεμβρίου 2019 αιτήσεως.

### ***Επί του παραδεκτού***

#### *Επιχειρήματα των διαδίκων*

- 45 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, κυρίως, ότι ο πρώτος, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτοι διότι δεν πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 256, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, του άρθρου 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και του άρθρου 168, παράγραφος 1, στοιχείο δ', και του άρθρου 169, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, καθόσον δεν παρατίθενται με επαρκή σαφήνεια τα επικρινόμενα σημεία του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως και τα νομικά επιχειρήματα στα οποία στηρίζεται το αίτημα του αναιρεσείοντος. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι επίσης απαράδεκτος, καθόσον επιχειρεί να αμφισβητήσει όχι την ερμηνεία του άρθρου 13, παράγραφος 3, της εκλογικής πράξης στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο, αλλά την εκ μέρους του ερμηνεία της αποφάσεως της Κεντρικής Εκλογικής Επιτροπής της 3ης Ιανουαρίου 2020, η οποία άπτεται της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών ή της ερμηνείας του εθνικού δικαίου και εκφεύγει του αναιρετικού ελέγχου του Δικαστηρίου.
- 46 Ο αναιρεσείων αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

#### *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

- 47 Καίτοι είναι αληθές ότι η διατύπωση των δικογράφων που κατέθεσε ο Ο. Junqueras i Vies προς στήριξη του πρώτου, τρίτου και τετάρτου λόγου αναιρέσεως είναι ενίοτε συγκεχυμένη, επιβάλλεται πάντως η διαπίστωση ότι η αίτηση αναιρέσεως μνημονεύει τα επικρινόμενα σημεία του σκεπτικού της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως και αναφέρει, κατά τρόπο αρκούντως ακριβή ώστε να μπορεί το Δικαστήριο να αποφανθεί, τα νομικά επιχειρήματα με τα οποία ο αναιρεσείων βάλλει κατά των εν λόγω σημείων του σκεπτικού.

- 48 Εξάλλου, όσον αφορά τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με την επιχειρηματολογία του, ο αναιρεσείων δεν επιχειρεί να αμφισβητήσει την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών ή την ερμηνεία του εθνικού δικαίου, αλλά την ερμηνεία της εκλογικής πράξης στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο.
- 49 Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, ο πρώτος, ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως προβάλλονται παραδεκτώς.

### ***Επί του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου λόγου αναιρέσεως***

#### *Επιχειρήματα των διαδίκων*

- 50 Όπως εκτίθεται στη σκέψη 44 της παρούσας αποφάσεως, ο πρώτος, ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος αναιρέσεως, οι οποίοι πρέπει να εξεταστούν από κοινού, βάλλουν κατά των σκέψεων της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το αίτημα του O. Junqueras i Vies περί ακυρώσεως της δηλώσεως της 13ης Ιανουαρίου 2020 ήταν απαράδεκτο.
- 51 Ειδικότερα, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, ο αναιρεσείων προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε ότι η κατάσταση του έπρεπε να εξεταστεί ως ασυμβίβαστο προς το βουλευτικό αξίωμα ή ως έκπτωση από το αξίωμα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 3, και του άρθρου 13, παράγραφος 3, της εκλογικής πράξης, ενώ έπρεπε να θεωρηθεί ως ασυμβίβαστο που επήλθε εκ των υστέρων και δεν εμπίπτει σε καμία από τις διατάξεις αυτές. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, ο αναιρεσείων υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο υπό το πρίσμα του άρθρου 4, παράγραφος 7, του εσωτερικού κανονισμού, το οποίο προβλέπει τις περιπτώσεις στις οποίες το Κοινοβούλιο μπορεί να αρνηθεί να διαπιστώσει τη χρεία της έδρας ενός από τα μέλη του. Τέλος, με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, ο O. Junqueras i Vies υποστηρίζει ότι, σε αντίθεση με όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, ούτε από τα άρθρα 8 και 12 της εκλογικής πράξης ούτε από το άρθρο 3, παράγραφος 3, του εσωτερικού κανονισμού προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να αμφισβητήσει μια απόφαση κράτους μέλους όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση.
- 52 Το Κοινοβούλιο και το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζουν ότι οι λόγοι αυτοί πρέπει να απορριφθούν.

#### *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

- 53 Επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, της εκλογικής πράξης, η ιδιότητα του μέλους του Κοινοβουλίου είναι ασυμβίβαστη με την άσκηση των καθηκόντων που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή. Το άρθρο 7, παράγραφος 3, της ίδιας πράξης επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβλέπουν επιπλέον ασυμβίβαστα, επεκτείνοντας εκείνα που ισχύουν σε εθνικό επίπεδο.
- 54 Το άρθρο 13 της εκλογικής πράξης ρυθμίζει τις περιπτώσεις στις οποίες η έδρα μέλους του Κοινοβουλίου χηρεύει λόγω παραίτησης, θανάτου ή έκπτωσης του μέλους από το αξίωμά του. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, όταν η έκπτωση από το βουλευτικό αξίωμα προβλέπεται ρητώς από τη νομοθεσία κράτους μέλους, η θητεία λήγει δυνάμει της νομοθεσίας αυτής και το Κοινοβούλιο ενημερώνεται σχετικά από τις εθνικές αρχές.

- 55 Το άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του εσωτερικού κανονισμού διευκρινίζει ότι, όταν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών κοινοποιούν στο Κοινοβούλιο τη λήξη της θητείας ενός ευρωβουλευτή λόγω είτε πρόσθετου ασυμβιβάστου, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 3, της εκλογικής πράξης, είτε της έκπτωσής του από το αξίωμά του, βάσει του άρθρου 13, παράγραφος 3, της εκλογικής πράξης, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου ενημερώνει το Κοινοβούλιο για το γεγονός ότι η θητεία του ενδιαφερομένου έληξε κατά την ημερομηνία που ανακοίνωσαν οι εθνικές αρχές.
- 56 Καταρχάς, όσον αφορά τη νομική βάση της δηλώσεως της 13ης Ιανουαρίου 2020, από τις σκέψεις 57 έως 67 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η θητεία του O. Junqueras i Vies ως ευρωβουλευτή είχε λήξει λόγω εκπτώσεώς του από το βουλευτικό αξίωμα, όπως αυτή προκύπτει από την εφαρμογή του εθνικού δικαίου, σύμφωνα με την προβλεπόμενη στο άρθρο 13, παράγραφος 3, της εκλογικής πράξης περίπτωση. Το γεγονός ότι, στις σκέψεις 57 και 58 της διατάξεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο αναφέρθηκε και στο άρθρο 7, παράγραφος 3, της εκλογικής πράξης οφείλεται αποκλειστικά στο γεγονός ότι το άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του εσωτερικού κανονισμού προσδίδει τις ίδιες συνέπειες στην επέλευση πρόσθετου ασυμβιβάστου που εμπίπτει στη διάταξη αυτή και στην έκπτωση από το βουλευτικό αξίωμα που εμπίπτει στο άρθρο 13, παράγραφος 3, της εκλογικής πράξης.
- 57 Κρίνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει ο αναιρεσιών, σε πλάνη ως προς τη νομική βάση της δηλώσεως της 13ης Ιανουαρίου 2020. Πράγματι, ανεξαρτήτως της ορολογίας που χρησιμοποιείται από το εθνικό δίκαιο, η λήξη της θητείας ενός ευρωβουλευτή βάσει του δικαίου αυτού, συνεπεία ποινικής καταδίκης, συνιστά πράγματι περίπτωση εκπτώσεως από το αξίωμα κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 3, της εκλογικής πράξης (πρβλ., όσον αφορά την εκλογική πράξη στην αρχική της μορφή, απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Le Pen κατά Κοινοβουλίου, C-208/03 P, EU:C:2005:429, σκέψη 49) και όχι ασυμβίβαστο, κατά την έννοια του άρθρου 7 της πράξης αυτής, καθόσον δεν απορρέει από την μη τήρηση της απαγορεύσεως σωρεύσεως ορισμένων καθηκόντων.
- 58 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Γενικό Δικαστήριο ότι προσέβαλε το δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας ή το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής του αναιρεσιώντος και ότι του στέρησε αυθαιρέτως το αξίωμά του κρίνοντας ότι η δήλωση της 13ης Ιανουαρίου 2020 στηριζόταν στο άρθρο 13, παράγραφος 3, της εκλογικής πράξης.
- 59 Όσον αφορά, εν συνεχεία, τη διακριτική ευχέρεια που διαθέτει το Κοινοβούλιο όσον αφορά τις συνέπειες της εκπτώσεως από το βουλευτικό αξίωμα η οποία απορρέει από το εθνικό δίκαιο, υπενθυμίζεται καταρχάς ότι, κατά το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, το Κοινοβούλιο ενεργεί εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων που του απονέμουν οι Συνθήκες.
- 60 Διευκρινίζεται επίσης ότι, ελλείψει θεσπίσεως ενιαίας εκλογικής διαδικασίας, η διαδικασία εκλογής των μελών του Κοινοβουλίου εξακολουθεί να διέπεται σε κάθε κράτος μέλος από τις εθνικές διατάξεις υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της εκλογικής πράξης, σύμφωνα με το άρθρο 8 της πράξης αυτής.
- 61 Από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 13, παράγραφος 3, της εκλογικής πράξης και του άρθρου 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του εσωτερικού κανονισμού προκύπτει ότι, όταν η χηρεία της έδρας μέλους του Κοινοβουλίου οφείλεται σε έκπτωση από το αξίωμα η οποία προβλέπεται

ρητώς από το εθνικό δίκαιο, η θητεία λήγει αποκλειστικά και μόνον βάσει του δικαίου αυτού, ενώ το Κοινοβούλιο απλώς ενημερώνεται από τις εθνικές αρχές για την απώλεια από τον ενδιαφερόμενο της ιδιότητας του ευρωβουλευτή.

- 62 Στην περίπτωση αυτή, από τη σχετική με το άρθρο 12, παράγραφος 2, της εκλογικής πράξης στην αρχική της μορφή νομολογία του Δικαστηρίου, η οποία όμως έχει εφαρμογή και στην περίπτωση του άρθρου 13, παράγραφος 3, της πράξης αυτής όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο για τη διαφορά χρόνο, προκύπτει ότι το Κοινοβούλιο δεν διαθέτει καμία διακριτική ευχέρεια ως προς την κήρυξη της χηρείας μιας έδρας, αν αυτή απορρέει από το εθνικό δίκαιο (πρβλ. απόφαση της 30ής Απριλίου 2009, Ιταλία και Donnici κατά Κοινοβουλίου, C-393/07 και C-9/08, EU:C:2009:275, σκέψη 56), καθώς ο ρόλος του συνίσταται αποκλειστικά στο να λάβει υπόψη τη χηρεία της έδρας που έχει ήδη διαπιστωθεί από τις εθνικές αρχές (πρβλ. απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Le Pen κατά Κοινοβουλίου, C-208/03 P, EU:C:2005:429, σκέψη 50).
- 63 Πράγματι, απόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές, ενδεχομένως μετά από προδικαστική παραπομπή στο Δικαστήριο βάσει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, ή και στο ίδιο στο Δικαστήριο, όταν επιλαμβάνεται προσφυγής λόγω παραβάσεως βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, να ελέγχουν αν είναι σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης η προβλεπόμενη από το εθνικό δίκαιο διαδικασία που οδήγησε στην έκπτωση του μέλους του Κοινοβουλίου από το αξίωμά του [πρβλ. διάταξη της Αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Οκτωβρίου 2020, Junqueras i Vies κατά Κοινοβουλίου, C-201/20 P(R), μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:818, σκέψη 66].
- 64 Η προεκτεθείσα ανάλυση δεν αναιρείται από το γεγονός ότι, σε αντίθεση με την εκλογική πράξη όπως είχε αρχικώς, το άρθρο 13, παράγραφος 3, της πράξης αυτής όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο για τη διαφορά χρόνο δεν χρησιμοποιεί πλέον τον όρο «λαμβάνει υπόψη», δεδομένου ότι από το ίδιο το γράμμα της διατάξεως, καθώς και από το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του εσωτερικού κανονισμού, προκύπτει ότι, σε περίπτωση εκπτώσεως από το βουλευτικό αξίωμα η οποία προβλέπεται ρητώς από το εθνικό δίκαιο, το Κοινοβούλιο απλώς ενημερώνεται από τις εθνικές αρχές για τη λήξη της θητείας κατ' εφαρμογήν του εθνικού δικαίου.
- 65 Αντιθέτως, το Κοινοβούλιο έχει πιο ενεργό ρόλο όταν η λήξη της θητείας οφείλεται στην παραίτηση ή στον θάνατο ενός εκ των μελών του, οπότε, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 4, της εκλογικής πράξης, στο όργανο αυτό εναπόκειται να διαπιστώσει το ίδιο τη χηρεία της έδρας και να ενημερώσει σχετικά τις εθνικές αρχές (πρβλ. απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Le Pen κατά Κοινοβουλίου, C-208/03 P, EU:C:2005:429, σκέψη 50).
- 66 Στο πλαίσιο αυτό, η ευχέρεια του Κοινοβουλίου να αρνηθεί να διαπιστώσει τη χηρεία της έδρας ενός από τα μέλη του σε περίπτωση συγκεκριμένης ανακρίβειας ή έλλειψης συναίνεσης, όπως προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 7, του εσωτερικού κανονισμού, δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να ασκηθεί στις περιπτώσεις στις οποίες το Κοινοβούλιο δεν διαθέτει πρωτίστως την εξουσία να διαπιστώσει τη χηρεία μιας έδρας. Όπως, όμως, επισημάνθηκε στη σκέψη 62 της παρούσας αποφάσεως, το Κοινοβούλιο δεν διαθέτει τέτοια εξουσία όταν η χηρεία της έδρας οφείλεται σε έκπτωση από το βουλευτικό αξίωμα κατά το άρθρο 13, παράγραφος 3, της εκλογικής πράξης.
- 67 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι ο εσωτερικός κανονισμός αποτελεί πράξη εσωτερικής οργάνωσης η οποία δεν μπορεί, χωρίς να παραβιάζει την ιεραρχία των κανόνων, να απονέμει στο Κοινοβούλιο αρμοδιότητες που δεν του αναγνωρίζονται από κανονιστική πράξη και, εν προκειμένω, από την εκλογική πράξη (πρβλ. απόφαση της 30ής Απριλίου 2009, Ιταλία και Donnici κατά Κοινοβουλίου, C-393/07 και C-9/08, EU:C:2009:275, σκέψεις 47 και 48).



- 68 Κατόπιν των ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε, εν πάση περιπτώσει, σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν μπορούσε να κάνει χρήση της ευχέρειας που προβλέπεται από το άρθρο 4, παράγραφος 7, του εσωτερικού κανονισμού για να αρνηθεί να διαπιστώσει τη χηρεία της έδρας του O. Junqueras i Vies.
- 69 Όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 60 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, η ανάλυση αυτή ενισχύεται από το γράμμα των άρθρων 8 και 12 της εκλογικής πράξης, καθώς και του άρθρου 3, παράγραφος 3, του εσωτερικού κανονισμού, τα οποία υπενθυμίζουν ότι η εκλογική διαδικασία εξακολουθεί να διέπεται από το εθνικό δίκαιο και διευκρινίζουν ότι το Κοινοβούλιο διαθέτει μόνον την εξουσία να αποφαινεται επί των αμφισβητήσεων σχετικά με την εφαρμογή της εκλογικής πράξης, εξαιρουμένων εκείνων που αφορούν την εφαρμογή των εθνικών διατάξεων.
- 70 Συναφώς, υπογραμμίζεται ότι ο όρος «εκλογική διαδικασία» στο άρθρο 8, παράγραφος 1, της εκλογικής πράξης δεν αναφέρεται μόνον στους κανόνες ψηφοφορίας και απονομής των εντολών, αλλά, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει ο αναιρεσείων, και στους κανόνες εκλογιμότητας των μελών του Κοινοβουλίου. Επομένως, η απώλεια του δικαιώματος του εκλέγεσθαι που προκάλεσε την έκπτωση του O. Junqueras i Vies από το αξίωμά του κατ' εφαρμογήν του ισπανικού εκλογικού νόμου εμπίπτει πράγματι, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, στην «εκλογική διαδικασία» που διέπεται από το εθνικό δίκαιο, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, της εκλογικής πράξης, ο δε έλεγχος της τήρησης της διαδικασίας αυτής δεν απόκειται στο Κοινοβούλιο.
- 71 Τέλος, η ένσταση έλλειψης νομιμότητας που προβάλλεται επικουρικώς από τον αναιρεσείοντα σε σχέση με το άρθρο 13, παράγραφος 3, της εκλογικής πράξης και το άρθρο 4, παράγραφος 7, του εσωτερικού κανονισμού πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, καθόσον προβάλλεται το πρώτον στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας (πρβλ. απόφαση της 4ης Μαρτίου 2020, Marine Harvest κατά Επιτροπής, C-10/18 P, EU:C:2020:149, σκέψεις 124 έως 126).
- 72 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι, καθόσον η δήλωση της 13ης Ιανουαρίου 2020 έχει αμιγώς ενημερωτικό χαρακτήρα και, επομένως, δεν παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του αναιρεσείοντος μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι το αίτημα του O. Junqueras i Vies περί ακυρώσεως της δηλώσεως αυτής στρεφόταν κατά πράξεως μη δεκτικής προσφυγής ακυρώσεως βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ.
- 73 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο πρώτος, ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν.

### ***Επί του τέταρτου λόγου αναιρέσεως***

#### *Επιχειρήματα των διαδίκων*

- 74 Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, ο O. Junqueras i Vies βάλλει κατά του σκεπτικού βάσει του οποίου το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτο το αίτημά του περί ακυρώσεως της απορρίψεως της από 20 Δεκεμβρίου 2019 αιτήσεως. Προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε, με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι τυχόν πρωτοβουλία του Προέδρου του Κοινοβουλίου βάσει του άρθρου 8 του εσωτερικού κανονισμού δεν δέσμευε τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και δεν παρήγε κανένα αποτέλεσμα επί της νομικής καταστάσεως του εν λόγω ευρωβουλευτή.

- 75 Το Κοινοβούλιο και το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζουν ότι ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

### *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

- 76 Από τις σκέψεις 103 έως 106 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο, για να απορρίψει ως απαράδεκτο το αίτημα ακυρώσεως της απορρίψεως της από 20 Δεκεμβρίου 2019 αιτήσεως, στηρίχθηκε κυρίως στο γεγονός ότι, ελλείψει ρητής απαντήσεως εκ μέρους του Προέδρου του Κοινοβουλίου στην εν λόγω αίτηση και ελλείψει συγκεκριμένων διατάξεων ή περιστάσεων από τις οποίες να μπορεί να συναχθεί η ύπαρξη σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως, το αίτημα αυτό στρεφόταν κατά ανύπαρκτης πράξεως. Ως εκ περισσού και μόνον, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε στις σκέψεις 107 έως 137 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως ότι, ακόμη και αν ήθελε υποτεθεί ότι η δήλωση της 13ης Ιανουαρίου 2020 μπορούσε να ερμηνευθεί ως σιωπηρή απόφαση περί απορρίψεως της από 20 Δεκεμβρίου 2019 αιτήσεως, το αίτημα του αναιρεσιβαντος για την ακύρωση της αποφάσεως αυτής θα έπρεπε οπωσδήποτε να απορριφθεί και πάλι ως απαράδεκτο, διότι στρεφόταν κατά πράξεως μη δεκτικής προσφυγής ακυρώσεως. Ειδικότερα, κατά το Γενικό Δικαστήριο, σε αντίθεση με την απάντηση που παρέχεται στην αίτηση προάσπισης των προνομίων και ασυλιών η οποία υποβάλλεται βάσει του άρθρου 9 του εσωτερικού κανονισμού, η ανάληψη πρωτοβουλίας για την επιβεβαίωση των προνομίων και ασυλιών ευρωβουλευτή βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια του Προέδρου του Κοινοβουλίου και, ως εκ τούτου, δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα για τις αρμόδιες εθνικές αρχές ούτε παράγει έννομα αποτελέσματα επί της καταστάσεως του βουλευτή για τον οποίον πρόκειται.
- 77 Όσον αφορά το σκεπτικό στο οποίο στηρίχθηκε κυρίως το Γενικό Δικαστήριο, ο αναιρεσιβαντος αρκείται στην καταγραφή της χρονολογικής σειράς των πραγματικών περιστατικών που προηγήθηκαν της από 20 Δεκεμβρίου 2019 αιτήσεως, χωρίς να εξηγεί τους λόγους για τους οποίους η εν λόγω χρονολογική σειρά οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η σιωπή του Προέδρου του Κοινοβουλίου επί της αιτήσεως αυτής οδήγησε σε σιωπηρή απορριπτική απόφαση. Υπό τις συνθήκες αυτές, η εν λόγω επιχειρηματολογία πρέπει να θεωρηθεί απαράδεκτη. Δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου ότι η προσφυγή που άσκησε ο αναιρεσιβαντος με αίτημα την ακύρωση της απορρίψεως της από 20 Δεκεμβρίου 2019 αιτήσεως στρεφόταν κατά ανύπαρκτης πράξεως.
- 78 Υπό τις συνθήκες αυτές, η επιχειρηματολογία που ανέπτυξε κατά τα λοιπά ο Ο. Junqueras i Vies προς στήριξη του τέταρτου λόγου αναιρέσεως, η οποία βάλλει κατά των σημείων του σκεπτικού που διατύπωσε ως εκ περισσού το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 107 έως 137 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.
- 79 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν τόσο ο τέταρτος λόγος αναιρέσεως όσο και η αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της.

### **Επί των δικαστικών εξόδων**

- 80 Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων.

- 81 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 82 Δεδομένου ότι ο αναιρεσείων ηττήθηκε, πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Κοινοβούλιο, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του Κοινοβουλίου.
- 83 Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Κατά συνέπεια, το Βασίλειο της Ισπανίας, το οποίο παρενέβη κατ' αναίρεση, φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Ο Oriol Junqueras i Vies φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.**
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

(υπογραφές)